No. 82.

KURYER LITEWSKI

Za Naywyższym Dozwoleniem
IMPERATORA JMCI CAŁEY ROSSYI.

w WILNIE V. S. 16. PAZDZIERNIKA 1801 ROKU WE SRZODĘ

z Moskwy V. S. 2. Października.

Półkownik Muchanow przyięty w służbę naznacza się kommendantem batalionu inwalidów leibgwardyi. Rylskiego regimentu muſzkietyerów Półkownik Freiman uwalnia się od służby na własną prośbę z rangą Generał-Majora i mundurem. JEGO IMPERATORSKA MOSC oświadczyć raczył ukontentowanie Szefom i Kommendantom regimentów muſzkietyerskich, Tomskiego, Szyrwańskiego, i 18. strzeleckiego za wprowadzony do nich porządek doskonały. Leibgwardyi Preobrażeńskiey Kapitanowie: Arseniew, Xiąże Czetwertyński, Putiatin 1, zostaią Półkownikami; Stabs Kapitan Kazarinow 1, Kapitanem. Major Gren naznaczony Kommendantem Wilmanstradzkiego batalionu garnizonowego. Witebskiego regimentu muſzkietyerów Podpółkownik Kester na własną prośbę uwalnia się od służby z rangą Półkownika i mundurem. Leibgwardyi konney Rotmistrze: S. Mazan Derschau zostaią Półkownikami, pierwſzy w połku kiraſsyerów orderu woiennego, drugi w Ryskim dragonii; teyże leibgwardyi Stabs-Rotmistrze: Graf Ożarowski 1, Ożarowski 2, Wasiiczykow, Ozerow 1, Rotmistrzami Leibgwardyi Izmayłowskiey Półkownik Xiąże Wiaziemski przeydzie do Wiatskiego regimentu muſzkietyerów. J. I. Mci Generał Adjutant Łopuchin na własną prośbę uwalnia się od służby z mundurem; Staro—Ingermanlandzkiego muſzkietyerów regimentu Półkownik Rimſzyn z rangą Generał Majora i mundurem; leibgwardyi konney Półkownik Sabłukow z rangą Generał Majora i mundurem; leibgwardyi Izmayłowskiey Półkownik Sorochtin z rangą Generał Majora i mundurem; Moskiewskiego regimentu grenadyerów Major Ozerow z rangą Podpółkownika i mundurem. Major Homanow przyięty w służbę do Kijowskiego półku dragonii; Major Filkiewicz do Kinburnskiego dragonii; Major Dziekoński do Smoleńskiego dragonii.

z Wiednia 15. Października.

Lord Paget z Constantinopola wiadomość odebrał, że Alexandrya woyskom Angielsko Tureckim poddała się d. 2. Września. Warunki następuiące przyiął i podpisał Generał en chef Menou: załoga idzie w niewolę, składa się zaś z 10. tysięcy osob rozmaitego narodu; Generał Hutchinson i Lord Keith przyrzekaią Francuzów z ich zprzymierzeńcami odesłać do Oyczyzny naydaley za dni 30; ktokolwiek z Egipcyanów, Greków, Arabów zechce płynąć do Francyi, mieć będzie zupełną wolność; piechota garnizonowa broń zatrzyma, armaty zostaną w twierdzy; statki przewozowe dostarczą Anglicy; sami też onemi dowodzić powinni; cokolwiek znaydzie się w Alexandryi, oręża, ammunicyi, zapasów, i 600. armat, wſzystko ma należeć do Wielkiey Brytannii; toż samo rozumieć trzeba o statkach które podziśdzień z portu nie wyſzły; Generał Menou z garnizonem przyrzeka nie służyć przeciw Anglikom do zamiany jeńców. — Gdy więc Egipt z rąk nieprzyiacielskich odzyskał Sułtan, z drugiey strony traktat niedawno podpisany w Londynie zapewnia dzierżawę tey Prowincyi Porcie Ottomańskiey, wnosić trzeba, że wkrótce Konsul Buonaparte odnowi z nią przymierza wiekami trwaiące, od lat trzech przez Dyrektorów zerwane. Już w Dywanie są spodziewane odmiany; iuż stronnicy Francuzcy nie taią się z myślami swoiemi, ganiąc otwarcie Turkom niepożyteczną woynę z tém narodem, który dał nieraz dowod rzetelney przyiaźni; który gotow jest odnowić traktaty obu stronom pożyteczne; Państwo Ottomańskie jest w naysmutnieyſzym stanie; Paſswan Oglou przyſzedł do wielkiey potęgi; chcąc wytępić rokoſzanów, i spokoyność domową odzyskać, może Sułtan woyska dziś w Afryce bezczynne przeprowadzić do Europy; lecz nie dość na tém; trzeba Monarchii słabey, ze wſzystkiego wyniſzczoney, mocnieyſzych podpor.

Bunt na wyspach Adryatyckiey odnogi nową RPtę składaiących nie wziął końca; wielu znacznieyſzych obywatelów ucieka do Wenecyi w opłakanym stanie. — Graf Razumowski Ambaſsador Roſsyiski przybył do naſzey stolicy. — Poseł Francuzki Champagny dotąd nie miał audyencyi publiczney. — Głębokie tu milczenie o elekcyach iuż dokonanych w Munster i Arensberg; Arcy Xiąże Antoni Elektorem i Biskupem obrany jeſzcze nosi suknię swiecką. Podobnym sposobem nic nie wiemy o indemnizacyach dla W. X. Toskanii, i X. Modeńskiego; niektórzy rozumieią, że ta im we Włoſzech ma bydź wyznaczona.

z Londynu 3. Października.

Wypisaliśmy dawniey treść pisma, które Nuncyuſz Erskine oddał Biskupom u nas Francuzkim; całe dziś *breve* Oyca S. kładniemy: Liczne i świetne zasługi, powiada Pius 7. któreście położyli dla religii, ziednały wam, bracia, od nas i Piusa 6. pochwałę, jaka się należy cnocie. Ale jakożkolwiek pracowaliście dla waſzych owczarni i Kościoła; ostrzedz mu siemy, że dzieło chwały i zasługi nie jest dopełnione; nowe doświadczenie zachowała Opatrzność dla odwagi i stałości waſzey. Do ofiar, któremiście się wsławili przed światem, nowey potrzeba; zasługi dość iuż wielkie powiękſzyć macie: Zachowanie Kościelney jedności, przywrócenie religii Francuzom, koniecznie wymaga nowego przykładu cnot i męstwa; tu poznać maią narody, że gorliwością pałacie o dobro powſzechne, nie własne. Złożcie dobrowolnie władzę Biskupią, przed tronem S. stolicy. Wiele żądamy zaiste; bo inaczey nie podobno we Francyi, co się zepsuło naprawić. Znamy co was koſztuie opuſzczać owczarnie ulubione, o których całość i dobro nawet oddaleni przykładnie troskliwi jesteście. Lecz ofiara im więcey ma goryczy, tym przyiemnieyſza będzie Bogu; ten zasmuconym Pesterzom domierzy nadgrodę wyrównywaiącą swoiey dobroci, ich cierpieniu. Naysilniey więc prosiemy, ażebyście z ochotą pełnili ofiarę dla jedności świętey konieczną; tu wam trzeba zebrać wſzystkie siły, tu Apostolską pokazać stałość. Znaioma jest nam gruntowność nauki waſzey; widzieliśmy cnotę jaśnieiącą w czasy naytrudnieyſze; te spodziewać się kazały, iż niemieſzkaiąc abdykacyą przyślecie dobrowolną.

Nie godzi się rozumieć, ażeby z mądrych Biskupów który odrzucił radę oycowską, i nie chciał iść za przykładem S. Grzegorza Nazianz. który stolicę opuścił w Constantinopolu. Y dla czegożbyśmy dzis mogli mniemać, że powolnemi nie będziecie? godzi się przypomnieć co dawniey Kościoł osądził, Augustyn S. powiedział: nie dla nas samych Biskupami jesteśmy, lecz dla tych których nauczaiąc słowa Bożego, zasilamy Sakramentami ettc. pamiętacie iż wielu zacnych Pasterzów dla dobra pokoiu chętnie opuściło stolicę; blisko 300. Biskupów przed sławną w Cartaginie rozmową oswiadczyło gotowość do tego, jesliby ich abdykacya wytępić zdolną była odszczepienie się Donatystów. Ten przykład mieliście zapewne w mysli, gdyście r. 1791. 3. Maja oświadczali Piusowi 6. gotowość złożenia dostoyności wysokiey dla dobra Kościoła. Pochwalił ten postępek zmarły Ociec S. Niedawno jeszcze z was niektórzy nam podobną listownie czyniliście ofiarę, jesliby potrzebną była. Czas przyszedł w którym jest konieczną; tey chce religia; dopełnicie, nie wątpiemy, coście dla pożytku Kościoła i wzrostu wspaniale slubowali. Doświadczona przeciwnością cnota wasza, spodziewać się każe, iż usłuchacie głosu S. Stolicy bez żadney przewłoki; a tym sposobem na chwałę zasługuiąc nieśmiertelną, ziednacie nowe świadectwo cnoty, religii, posłuszeństwa; dacie przykład wielki trzodzie Chrystusowey. Zaszczyt ztąd spływaiący będzie świetnieyszy nad wszystkie zaszczyty, na któreście iuż zasłużyli, posrzód niebespieczeństw, klęsk, i prześladowania mężni, i stateczni w opatrywaniu poruczonych wam Kościołów. Tak napisał Augustyn S: pięknieysza jest złożyć urzędu pasterskiego ciężar dla odwrócenia klęsk grożących religii, aniżeli ten ciężar przyiąć dla rządzenia Kościołem przykładnie.

Winszuiemy, bracia, tey wam chwały na którą zasłużycie przed Bogiem, pociechą sprawiedliwych i nadgrodą, czyniąc wielką ofiarę; albowiem nie postradaią Boga, mówi Grzegorz Nazianz: ci którzy ustępuią z Biskupiey stolicy, owszem większa im iest zgotowana, nad ową wyższa i bespiecznieysza. Z tego ieszcze bardziey względu winszuiemy, że wasz przykład zapomnienia o sobie przez wzgląd na Boga i Kościoł, posłuszeństwo, pokora, nie będzie bez pożytku. Zamkniecie usta kłamliwe potwarcom stanu Kapłańskiego, którzy sługom ołtarza chciwość, przepych, ambicyą zarzucać śmieli. Muszą z podziwieniem uznać i wielbić cnotę, głosząc niechętnie co dawno powiedział Augustyn: są na iego łonie tacy, którzy o sobie zapomniawszy, Chrystusa szukaią. Prosiemy, ponieważ tak chce czasów trudnych potrzeba, ażebyście odpowiedź dali na pismie w dniach 10. Odpowiedź bydź ma wyraźna; ieżeli przeciwnie postąpić zechcecie, wszelką przewłokę poczytamy za sprzeciwienie się prosbie naszey. Tego się iednak nie spodziewamy, znaiąc gorliwość waszą o dobro Kościoła, synowską powolność, posłuszeństwo należne S. Stolicy. Kiedyśmy troską przywaleni byli, ofiarowaliście sami cząstkę przyiąć nieznośnego ciężaru. Usłuchacie teraz głosu pasterskiego; inaczey, z żalem to mówiemy, Stolica S. chcąc odwrócić niebespieczeństwo religii groźne, uprzątnąć przeszkody tamuiące powrot iedności i pokoiu, będzie znagloną sama wszystko czynić. Bądźcie przekonani że ceniąc wysoko cnotę, godność, zasługi, nic nie opuścilismy z naszey strony, ażebyście, bracia, nie skosztowali tey goryczy; lecz praca, zabiegi, starania, zbiegiem srogich zdarzeń stały się nieskuteczne; poddaliśmy się więc nieuchronney potrzebie; was błagamy, uczyńcie tę ofiarę dla Kościoła. Krzywdzilibyśmy waszą religią, rozumieiąc, że względy osobiste nad powszechne dobro Kościoła cenić macie. Uczyńmy, wołał Augustyn, pokorną ofiarę Stwórcy. Wzieliśmy święcenie dla dobra ludu; złożmy dostoyność dla przywrócenia pokoiu; pożytecznieysza będzie ustąpić z Stolicy iednaiąc serca i umysły; niż zostać na niey w rozróżnieniu. &c. Uczynicie więc wszystko dla dusz wiernych, wierni i cnotliwi Biskupi; Bóg wesprze i umocni cnotę waszą; o to naygorętsze modły zasyłać będziemy; przyrzekaiąc starać się gorliwie, ażebyście los mieli pewny i nieporuszony; teraz daiemy Apostolskie błogosławieństwo. w Rzymie 15 Sierpnia r. 1801.

Pius 7.

Parlament za dni 14 zwołany, ma roztrząsać według zwyczaiu przedugodne warunki; rząd ich nie ogłosił; wiemy iednak, że Ceylan i Trinitada przy nas zostaną; Egipt Turkom, Malta Kawalerom swoim będzie oddana pod opieką Króla Dwóch Sycylii; przygórek dobrey nadziei portem wolnym ogłoszony; Francuzi ustąpią z Rzymu i Neapolu. — Tenże Parlament ma napełnić skarb publiczny; summ wielkich potrzeba na rozwiązanie woyska lądowego i morskiego. — Lordowi Nelson doniosła iuż Admiralicya o pokoiu podpisanym. — Wyspa Ceylan nie cała do Batawów należała; iest we srzodku Król Candy, i narody niepodległe. Tam nayprzednieyszy cynamon; sławny połów pereł na brzegach; port wygodny Trinconomale; miasta znacznieysze: Columbo, Iafanapatam &c. Trinitada wielce szacowna dla Anglików; bliska lądu Ameryki, daie nam sposobność prowadzenia handlu zyskownego z osadami Hiszpańskiemi. — Radość ztąd w narodzie wielka; u nas nieustanne dzwonienie; miasto całe przez dni kilka illuminowane; nikt się niespodziewał pokoiu; niektórzy wierzyć szczęściu swoiemu nie chcieli; inni w spekulacyach kupieckich, odmienianiu, kupowaniu papierów, szkodliwie się zawiedli, sądząc z pozoru że woyna się przedłuży. Kilko dniami przed zakończeniem oney w Margate ostatnią podobno trwogę mielismy; dało się słyszeć strzelanie z okoliczności rocznicy koronacyi Królewskiey; lud rozumiał że Francuzi lądują; iuż niektórzy z miasta uciekać zaczynali, gdy prawdę poznano. — P. Cames obrany Mairem stolicy naszey. — Okręt Antoni przez Admirała Saumarez wzięty niedaleko Cadix, zawinął do Portsmouth. — Xiąże d' York zakończywszy woysk rewią na brzegu rozłożonych, dziś tu powrócił.

Biega pogłoska żesmy Alexandryą wzieli przez ugodę. — Z portu Bresteńskiego wynisć pod żagle miała eskadra od 16 okrętów liniowych niosąca blisko 7 tysięcy żołnierza lądowego; z Rochefort 8 okrętów, z których każdy prócz maytków niosł 600 ludu. — W Liverpole i kilku innych portach zaczynaią panować choroby zaraźliwe; ludu wiele iuż umarło, podobno śmy przywieźli z Ameryki żółtą gorączkę, która w Surinam sliczne osady spustoszyła. — W Hrabstwach Cork i Tipperary ziednoczeni Irlandczykowie zamyslaią o nowych rozruchach pokóy z Francyą podpisany broń wydrze rokoszanom.

z Paryża 6 Pazdziernika.

Jak tylko wiadomość przyszła, że Król Jmć W. Brytańnii potwierdził warunki pokoiu, pierwszy Konsul one ratyfikował i ogłosić kazał iak następuią. Pierwszy Konsul imieniem narodu Francuzkiego, i Król Jmć połączonych Królestw Brytańnii W. i Irlandyi, równą chęć maiąc zakończenia woyny, wyznaczyli pierwszy Konsul Agenta Otto, Król Jmć Lorda Hawkesbury, ci zgodzili się.

1. Jak tylko warunki przedugodne podpisane i potwierdzone będą, pokóy nastąpi między RPtą Francuzką i W. Brytańnią na lądzie i morzu po wszystkich częsciach swiata; nieprzyiaźń ustanie z Alliantami stron obu; wydane będą pasporta, ażeby wiadomość prędzey gdzie każe potrzeba zaniesioną została; wszelka zdobycz odtąd ustanie, wzięta do właścicielów powróci.

2. Król W. Brytańnii odda Francuzom, Królowi Katolickiemu i Batawom osady woyną zdobyte; wyiąwszy wyspę Trinitadę, i Hollenderskie dzierżawy na wyspie Ceylan, których własność iemu się dostanie.

3. Port przygórka dobrey nadziei w ręku Batawów będzie wolny dla żeglarzy Francuzkich i Angielskich.

4. Wyspa Malta z przyległościami, gdy z niey ustąpią Angielskie woyska, zakonowi S. Jana Jerozolimskiego będzie przywrócona; ażeby zaś niepodległosci swoiey została pewnieyszą ze strony Mocarstw do niniejszego traktatu wchodzących przy ostateczney umowie w kazane bydź ma inne Mocarstwo, pod którego opieką Malta zostanie.

5. Egipt będzie oddany Porcie Ottomańskiey, która dzierżawy swoie zachowa w tey całosci, iak były przed woyną teraznieyszą.

6. Państwa Królowey Jmci Portugalskiey podobnym sposobem zostaną nie tknięte.

7. Woyska Francuzkie ustąpią z Królestwa Neapolitańskiego i Państw Koscielnych; Anglicy opuszczą Portoferrajo iakoteż inne porty i wyspy, które na morzu Adryatyckim lub srzodziemném osadzić mogli.

8. RPta 7 wysp ziednoczonych przez Francuzów uznaną będzie.

9. Do ustąpienia z kraiów wyliczonych w teraznieyszey ugodzie, naznacza się w Europie ieden miesiąc, w Ameryce i Afryce 3 miesiące, w Azyi 6 miesięcy, licząc od dnia ratyfikacyi ostatecznego traktatu.

10. Woiennych brańców, zaraz po zamianie ratyfikacyi wydać trzeba z obustron bez żadney opłaty; długi iednak własne każdy z nich powinien wrócić. Ponieważ względem utrzymywania tego ludu podczas teraznieyszey woyny spór zachodził, przy ostatecznym traktacie Francya i W. Brytannia przepiszą na to pewne z prawem narodów zgodne prawidła.

11. Zabieranie okrętów ustać powinno w Kanale d. 12 po zamianie ratyfikacyi warunków przedugodnich; d. 30 na morzu północném, srzodziemném, i Oceanie aż do wysp Canaryiskich; we dwa miesiące do Ekwatora, w 5 miesięcy po wszystkich częściach świata; poźniey czynione zabory oddane będą właścicielom.

12. Z obustron zdięty będzie sekwestr włożony na kapitały, długi, sprzęty, maiątek; wolny każdemu odzew po własność do Sądów i Trybunałów kraiowych; co się wyszczególni lepiey w artykułach traktatu ostatecznego.

13. Połów ryby na brzegach wyspy Terra-Nowa, iakoteż w odnodze rzeki S. Wawrzyńca zostawuie się na tym stopniu iak przed woyną. W traktacie ostatecznym wszelkie trudności i przeszkody uprzątnione zostaną.

14. Twierdze i fortyfikacye w miastach i osadach, które ninieyszym traktatem strona drugiey obowiązuie się powrócić, oddane bydź maią w tym stanie iak są teraz. Mieszkańcom zaś osad ustąpionych lub wróconych pozwala się czas 3 letni od ratyfikacyi traktatu do rozrządzenia maiątkiem; żaden z nich za opinie polityczne i zdarzone podczas woyny przypadki, odpowiadać nie będzie.

15. Te warunki przedugodne naydaley w dniach 14 ratyfikowane bydź maią; co gdy się stanie, z obustron wyznaczeni Ministrowie pełnomocni, iakoteż Posłowie Mocarstw sprzymierzonych w Amiens pracować maią nad ostatecznym traktatem. Te warunki imieniem pierwszego Konsula Francuzkiego, i Króla Jmci W. Brytannii podpisalismy w Londynie d. 9 Vendemiaire, roku RPtey 10, 1 Pazdziernika N. S. r. 1801. Otto. Hawkesbury.

Pośrzód radosci powszechney, którą pokóy sprawił w narodzie, widziemy smutnych Jakobinów i Emigrantów, którzy niechętnie poglądaią na dzieło nie swoie; chcieli oyczyznę widzieć rozszarpaną, ta przeciwnie odzyskała stracone przez woynę dzierżawy. Słychać, że w Amiens Józef Buonaparte, Margrabia Cornwallis i inni Posłowie traktować maią o los przyszły Ludwika 18 i Xiążąt Francuzkich. — Legat Caprara przybył do naszey stolicy, w drodze przyimowany z uczciwością na każdém mieyscu. Konkordatu warunki niewiadome; w Trybunacie o nich wiele mówił Berenger reprezentant syn Predykanta z Delfinatu; każdy iemu niełaskę pierwszego Konsula rokował; Buonaparte mówię smiało go uczynił Konsyliarzem Stanu, pierwszego z Protestantów. — Segur dawniey Marszałek Francuzki umarł licząc 78 lat życia swoiego. — Senat, Prawodawcy, Ministrowie, Urzędnicy, Deputowani od rozmaitych gromad, prywatni obywatele ubiegaią się teraz z powinszowaniem pierwszemu Konsulowi traktatów dla RPtey chwalebnych; po wszystkich Kosciołach odprawuiemy nabożeństwo uroczyste; Biskup Paryski Royer śpiewał Te Deum — Xiąże Dołhoruki Generałowi Clarke oddał imieniem swoiego MONARCHY szpadę 50 tysięcy liwrów szacowaną, w nadgrodę ludzkości i względów których pod iego dozorem doswiadczali jeńce Rossyiscy. — Admirał Decrés został morskim Ministrem. — Woyna z Anglią trwała lat 8 miesięcy 9. d. 9 Listopada w którym Konsul Buonaparte z Egiptu powróciwszy przed dwóma laty, przystąpił do rządów naywyższych, w całey Francyi uroczyście obchodzić będziemy pamiątkę przywróconego pokoiu.

z Turinu 18 Września.

Czyniemy wielkie przygotowania na obchod uroczysty dnia tego w którym Francya RPtą bydź zaczeła. Radość obywatelską pomnaża ta pewność, iż od dziś na woysko, garnizony, inwalidy, ci nawet którym pensye wyznaczył Król Sardyński, regularnie odbierać będą co należy każdemu. Zniwo nad miarę obfite w całym Piemoncie; zbóyców i łotrów wytępiono; spokoyność w kraiu kwitnąca rok zwiastuie szczęśliwy; tak nam obiecał Generał Administrator Jourdan. Obywatele, mówi w swoiey odezwie, od czasu dawnego Włoskie narody pod iarzmem upadały; rozum i cnota, dobroczynność i odwaga rękę im podaią wskazuiąc iutrzenkę wolności. Wybiły się ze snu twardego dusze, do serc ludzkich nadzieia wstęp znalazła. Opinia broń mściwą gotuie, która krusząc wasze kaydany, odda każdemu swobodę przyrodzoną. Starożytna Gallia wolności oyczyzną była; tam cnot towarzyskich, miłości oyczyzny, niepodległości narodowey cuda widzieli naddziadowie nasi; tamże dziś wolność zakłada siedlisko; wolność powracaiącą do synów ludzkich, Francya niby gospodą przyimuie. Obchodźcie więc z radością i weselem, rocznicę iey niepodległości; winszuycie, że prawa, sprawiedliwość i porządek zakwitły u waszych sprzymierzeńców, miey(cie sami nadzieię; ta niech was kołatzy i iednoczy.

Od granic Włoskich 26 Września.

Rząd Cisalpiński z Piemontskim umowę podpisał względem naznaczenia granic; ułatwiono handel między narodami sąsiedzkiemi. — Do Neapolu spodziewany iest Kawaler Acton, który ma czynić gotowość do przyięcia Monarchy powracaiącego z Palermu. W bliskosci teyże stolicy znayduią się woyska Francuzkie z Abruzzo przysłane na zaięcie zamków, o co Poseł Alquier dopraszać się nie przestał. Woysk kraiowych Burhard główną kwaterę przeniosł do Sessa. Oprócz dowodzcy rokoszanów Mammone, znalazł się inny Marun nazwiskiem, który sprawił zamieszanie w Bari i Lecce; kilkakroć porażony, ieszcze odpor daie. — Arcy Xiężniczka Maryanna z Rzymu wyiechała do Neapolu. — Z Spoletu przez Palestrinę dywizya piechoty Francuzkiey, druga iazdy pociągneła na wzmocnienie armii Generała Soult. Regimenta załogą stoiące w Tolentino, Macerata, &c. wszystkie zciągnięto do Ankony. — Francuzi po miastach Toskańskich będący spiesznie idą do Liworny, ztamtąd podobno do Elby. Konsul Buonaparte Stato degli Presidi od Neapolitańczyków wzięte, ustąpił Królowi Etruryi. Piombino do Francyi ma bydź przyłączone; Wattrin bombardować zaczął Portoferrajo. Admirał Warren z eskadrą znacznie uszkodzoną poszedł do Minorki; iedna z fregat na piaskach osiadła.

z Constantinopola 21. Września.

Egipt cały powrócił pod panowanie Porty Ottomańskiey; poddała się nakoniec Alexandrya woyskom Angielsko Tureckim. Menou nie maiąc posiłków musiał ugody szukać; kapitulacyą

podpisaliśmy d. 2. Września. Francuzi, Koptowie, Greczyni, Arabowie, ogułem głów 11. tysięcy, jak nayrychley odpłyną do Francyi; artylerya, magazyny, okręta, słowem cała zdobycz Anglikom się dostała; oni jazdą i piechotą osadzili bramy, twierdze, i rynki Alexandryiskie. Stolica nasza cieszy się ztąd nieskończenie; wszystkie domy kilkakroć oświecono, z armat nieustannie strzelamy.

z Paderborn 8. Pazdziernika.

Graf Schlick Cesarski Komisarz przybył do Arensberga; niemieszkaiąc przystąpiła do elekcyi Kapituła; dnia wczorayszego Arcy Biskupem i Elektorem Colońskim, jednomyślnie obrany został Arcy Xiąże Antoni.

z Berne 30. Września.

Po długich sprzeczkach, większością głosów 65. przeciw 16, na Seymie naszym uchwalono i przyięto niektóre zasady Konstytucyine; jakie są: Całość RPtey Szwaycarskiey; podział oney na Cantony; zniesienie praw szczegulnych niektórym Cantonom, ustanowienie powszechnych i jednakich dla każdego obywatela; naostatek 74. głosami przeciw 7. postanowiliśmy cały kray Valais do RPtey przyłączyć, nie nie ustępuiąc Francuzom. Dziś słychać że ich woyska w znaczney liczbie ze Włoch ciągną do pomienionego powiatu; nie rozumiemy jednak aby Konsul Buonaparte mocą chciał z nami dokazywać. Opat S. Galla pisał ażeby Seym nie uznawał reprezentantów z miasta jego wybranych; żadney na to odpowiedzi nie dano; Agenta aresztować kazano; uciekł do pałacu posał Hiszpańskiey Korony. Ambasador Verninac jutro mieć będzie pierwszą audyencyą u rady wykonawczey.

Od Litewskiego Guberńskiego rządu ogłasza się; aby wszyscy Kredytorowie i Pretensorowie zmarłego Jana Millera Burmistrza miasta Wilna dla uczynienia rozrachunkow z Opiekunami Zony jego i maiątku, i uzyskania należney sobie satysfakcyi, a dłużnicy zmarłego dla rozrachowania się stawali sami lub Plenipotentow swoich umocowanych przysłali do miasta Guberńskiego Wilna, nayduiący się w kraiu Rossyiskim w ciągu trzech, a zagranicą mieszkaiący w sześć Miesięcy od daty ninieyszey. — Datt w mieście Guberńskim Wilnie Msca 8bra 9. dnia 1801. Roku.

W Drukarni Akademickiey Wileńskiey przyimuie się Prenumerata na Dzieło pod napisem: Listy ruskiego Voiażera w 5ciu Tomach Autor Voiażu w wieku żywey młodości, prowadzony ochęcią sławy, zbogacony darami nauk i umieiętności zwiedza nayodleglejsze strony oświeconey Europy, a nie osłabioną żadnemi trudami pracą wszystko co tylko godnym znayduie uwagi zbira, rozważa, zgłębia i dosięga szczytu sławy swoiey. Opisanie rzeczy naypięknieysze i czułe na wielu mieyscach powszechną oryginałowi iuż ziednało zaletę. Cena całego Dzieła w 5. Tomach na papierze kleiowym złł: 20. na wodnym złł: 15. Prospektu tegoż Dzieła w wyż pomienioney Drukarni dostać można.

Za rozkazem JEGO IMPERATORSKIEY Mości wszech Rossyi. Sąd ziazdowy w osobach Sędziego Ziemskiego Pttu Łuckiego i Podsędków Ziemskich Pttu Dubieńskiego i Starokonstantynowskiego, z mocy Dekrptu Sądu Głł: Gubernii Wołyńskiey roku idącego dnia 18. Kwietnia ogłoszonego, rozbior na maiątku JO. Xcia Michała Lubomirskiego G. L. W. P. tymże Dekretem wskazany, na gruncie miasta Dubna dopełniaiący, po odebraney dostateczney komportacyi z strony JO. Xcia Lubomirskiego dłużnika na rzecz swoich wierzycielów stan maiątku spotioritowanego wyświecaiącey. W skutek Dekretu Sądu Głównego Wołyńskiego w dniu 4 miesiąca i roku idących, do zliczenia długów tenże maiątek ciążących zabrał się, a wniesienie Administracyi do maiątku tegoż JO. Xcia Lubomirskiego wyznaczoney, podania do wiadomości publiczney o rozpoczętey likwidacyi długów JO. Xcia Lubomirskiego żądaiącuy, wszystkich wierzycielów do maiątku tegoż zbiegać się usiłuiących, że likwidacya rozpoczęta niniey-szym wyrokiem zawiadamia; a aby te uwiadomienie wierzycielów zagranicznych i kraiowych dóyść mogło; śrzodkami ku temu celowi przyzwoitemi rozpublikować Administracyi dozwala. Działo się na sessyi Sądowey w Dubnie dnie 7 7bra 1801 roku. Jan Nepomucen Maiewski Sędzia Ziem: Łucki. Antoni Bożeniec Jełowicki Podsędek Ziem: Pttu Dubieńskiego. Franciszek Xawery Socha Chomątowski Podsęd: Ziem Pttu Starokonstantynowskiego.

Sąd Exdywizorski odbywaiący się w dobrach zeszłego Aloizego Sulistrowskiego Pisarza Litewskiego, donosi wszystkim kredytorom i pretensorom, do maiątku tegoż zeszłego Sulistrowskiego prawo maiącym, iakoteż wszystkim Debitorom jego, massę maiątku pod Konkurs oddanego składaiącym; i dla uczynienia satisfakcyi pod wyrok Sądu Exdywizorskiego poddanym; iż tenże Sąd Exdywizorski po odbytey Wizyi granic, i po wysłuchanych granicznych examinach ułatwiaiąc teraz dzieło kalkulacyi i weryfikacyi z Possesorami, przystąpi z kolei do rozpoznania tak inskrypcyow kredytorskich, i różnych pretensorów, iakoteż Obligów, kart i rewersów Debitorskich. Do iakowey reprodukcyi sprawy pod decyzyą swoią oddaney, dzień pierwszy Decembra teraznieyszego 1801 Roku naznaczył. Na który termin ażeby wszyscy kredytorowie, pretensorowie, i debitorowie, w dobrach Szemetowszczyzna zwanych, w Powiecie Zawileyskim sytuowanych, sami, lub przez Plenipotentów swoich, dla ostateczney rozprawy stawili się, Sąd Exdywizorski uwiadamia.

S. Houwalt Prezyduiący.

W skutek rezolucyi Magistratu Wileńskiego w dniu 5. Msca terazniejszego 8bra nastałey urząd do opisania maiątku po zmarłey Agacie Balukiewiczowey wyznaczony, podaie do wiadomości, iż takowy maiątek zupełnie jest opisany, i znayduie się pod wiedzą Urzędu. — Iżby zatém każdy maiący pretensyą do pomienioney Agaty Balukiewiczowey z dowodami swey pretensyi naydaley w przeciągu czterech tygodni w Magistracie jawił się, przez niniejszy Avis ogłasza się. — 1801. 8bra 10. dnia.